

دانشگاه لرستان
دانشکده ادبیات و علوم انسانی
گروه تاریخ

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته تاریخ گرایش ایران دوره اسلامی

نقش حکومت صفویه در گسترش کاروانسرایها

دانشجو:

فریدن نجفی علی آبادی

استاد راهنما:

دکتر جهانبخش ثوابق

استاد مشاور:

دکتر شهاب شهیدانی

شهریور ۱۳۹۰

Copyright c Lorestan university, 2011

All rights reserved . No part of this publication may be reproduced , stored in retrieval system , or transmitted , in any form or by any means , electronic ,

Mechanical, photocopying, recording, or other ways, withOut the prior written permission of the Lorertan university.

همه امتیازات این پایان نامه به دانشگاه لرستان تعلق دارد . در صورت استفاده از تمام یا بخشی از مطالب در مجلات ، کنفرانس ها یا سخنرانی ها ، باید نام دانشگاه لرستان (یا استاد راهنمای پایان نامه) و نام دانشجو با ذکر مأخذ و ضمن کسب مجوز کتبی از دفتر تحصیلات تکمیلی دانشگاه ثبت شود . در غیر این صورت مورد پیگیری قانونی خواهد گرفت .

نشانی : کیلومتر ۵ جاده خرم آباد تهران - سازمان مرکزی دانشگاه لرستان تلفن : ۰۶۴۰۰۰۹۷-۴۴۰۰۱۰۶ نمایر ۰۶۴۰۰۱۰۴ www.lu.ac.ir

با اسمه تعالی

دانشگاه لرستان

مدیریت تحصیلات تکمیلی

فرم شماره ۲

صورت جلسه‌ی ارزشیابی پایان نامه‌های کارشناسی ارشد

جلسه‌ی دفاع از پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد آقای فردین نجفی علی آبادی

تحت عنوان: نقش حکومت صفویه در گسترش کاروانسراها

در ساعت: ۱۰ صبح روز دوشنبه مورخ ۹۰/۰۷/۲۸ در دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه
لرستان برگزار گردید.

هیأت داوران براساس اهمیت موضوع، کیفیت پایان نامه، استماع دفاعیه و نحوه پاسخگوئی به سوال‌ها
، پایان نامه‌ی ایشان را برای دریافت درجه‌ی کارشناسی ارشد در رشته تاریخ معادل با چهار
واحد نمره (به حروف) چهارمین هشتاد.....(به عدد) ۴۸... و با درجه‌ی سبیل مورد
تصویب قرار داد.

امضاء

مرتبه علمی

دانشیار دانشگاه لرستان

هیأت داوران

استاد راهنما: دکتر جهانبخش ثوابت

استادیار دانشگاه لرستان

استاد مشاور: دکتر شهاب شهیدانی

استاد یار دانشگاه لرستان

داور داخلی: دکتر محسن رحمتی

استادیار دانشگاه لرستان

داور داخلی: آقای مهدی صلاح

معاونت آموزشی و تحصیلات تکمیلی دانشکده ادبیات: دکتر قاسم صحرایی ، استاد یار دانشگاه

لرستان

رئیس دانشکده ادبیات و علوم انسانی مدیر تحصیلات تکمیلی دانشگاه

مدیر گروه

دکتر بهمن غضنفری

دکتر طاھرہ صادقی تحصیلی

م ب م ب ت

تقدیر و تشکر:

اکنون که این پژوهش به پایان رسید لازم می دانم صمیمانه از عزیزانی که مرا با راهنمایی های ارزشمند خود در تألیف این رساله یاری نموده اند؛ به ویژه از استاد راهنما؛ آقای دکتر جهانبخش ثوابت و استاد مشاور؛ آقای دکتر شهاب شهیدانی که با صبر و حوصله مطالب پایان نامه را مطالعه کرده و همچنین استادان داور؛ جناب آقای دکتر محسن رحمتی و دکتر مهدی صلاح، سپاسگزاری نموده و از خداوند متعال خواستار موفقیت های روزافزون آن ها می باشم.

چکیده

احداث کاروانسراها در ایران از تاریخچه ای بسیار طولانی برخوردار می باشد. بنابر گواهی و شواهد موجود در منابع ، کشور ایران در ساخت این بنا از سایر ملل متمند آن روزگار پیشقدم تر بوده است. کارآمدی و توجه به ساخت کاروانسراها نقش بسزایی در رفت و آمد کاروان های تجاری و رشد تجارت در کشور داشته است. به رغم احداث کاروانسراها در اغلب ادوار تاریخی ، کاروانسراسازی در عصر صفویه به طور چشمگیری افزایش یافت.

هدف از انجام این پژوهش ، بررسی تحولاتی است که کاروانسراها در عصر صفوی به خود دیده است. در این رساله سعی شده ضمن تبیین موضوع و تحلیل عوامل مؤثر در این تحولات ، به بررسی جایگاه کاروانسراها در عصر صفویه و نقش آن در رشد تجارت پرداخته شود.

در این دوره و به دنبال بروز برخی وقایع مهم از جمله؛فتح قسطنطینیه توسط عثمانیان و مسدود شدن راه های تجارتی سابق جهان شرق با غرب ، عصر اکتشافات جغرافیایی ، روی کار آمدن شاه عباس اول که سخت مشتاق برقراری روابط تجاری با ملل همسایه و اروپایی بود و...، شاهد رشد تجارت در کشور هستیم. بدون شک ، اقدامات زیربنایی شاه عباس از جمله ؛ برقراری امنیت ، ساخت جاده های مناسب ، اعطای آزادی های مذهبی به اقلیت های دینی و تسهیلات گمرکی تأثیر زیادی در جریان ورود تجار به کشور داشته است. با ورود کاروان های تجاری به ایران به امر شاه کاروانسراهای متعددی جهت اقامت اینان ساخته شد. مهم ترین کارکرد این بناها، کارکرد اقتصادی بود که در پی آن ، دولت به یک منبع درآمد دست می یافت و زمینه های پیشرفت فعالیت های تجاری در کشور فراهم می شد. همچنین کاروانسرا به علت وسعت زیادی که داشت در عملیات نظامی و استقرار سپاهیان مورد استفاده قرار می گرفت و گاه محل اقامت و استراحت شاهان و امراء بود که بدین ترتیب کارکرد نظامی - سیاسی به خود می گرفت. علاوه بر این از کاروانسراها به عنوان مکانی جهت اجرای مراسمات مذهبی استفاده می شد و از این حیث کارکرد مذهبی می یافت. از آن جا که کاروانسراها پذیرای حضور افراد مختلفی از اقلیت ها و ملیت های گوناگون در خود بودند، لذا این مکان مرکزی مهم جهت برخورد افکار و اندیشه ها به شمار می رفت.

کلید واژه ها : معماری ایرانی-اسلامی ، کاروانسراها ، کارکردها ، صفویان.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
	فصل اول- مقدمه و کلیات طرح تحقیق
۱	۱-۱- مقدمه
۲	۲-۱- بیان مسأله
۳	۳-۱- سوالات تحقیق
۳	۴-۱- فرضیات تحقیق
۴	۵-۱- سابقه و ضرورت تحقیق
۴	۶-۱- اهداف تحقیق
۵	۷-۱- روش تحقیق
	۸-۱- تعریف مفاهیم تحقیق
۶	۹-۱- معرفی و نقد منابع
	فصل دوم- کاروانسرا و تطورات تاریخی آن تا عصر صفویه
۱۷	۱-۲- ضرورت تأسیسات میان راهی
۱۷	۱-۱-۲- چاپارخانه
۱۹	۲-۱-۲- رباط
۲۱	۳-۱-۲- سباط
۲۲	۴-۱-۲- خان
۲۴	۵-۱-۲- کاربات- فندق
۲۵	۶-۱-۲- یام
۲۶	۷-۱-۲- کاروانسرا
۲۸	۸-۱-۲- وسایل حمل و نقل
۳۲	۲-۲- کاروانسراها در اقلیم های متفاوت
۳۳	۱-۲-۲- کاروانسراهای شهری
۳۵	۲-۲-۲- کاروانسراهای بیابانی
۳۷	۳-۲-۲- کاروانسراهای کوهستانی
۴۰	۴-۲-۲- کاروانسراها در سواحل جنوبی دریای خزر
۴۰	۵-۲-۲- کارونسراها در سواحل شمالی خلیج فارس
۴۱	۲-۳-۲- انواع کاروانسراها بر اساس نوع مالکیت
۴۱	۱-۳-۲- کاروانسراهای شاهی
۴۲	۲-۲-۲- کاروانسراهای خصوصی
۴۳	۳-۳-۲- کاروانسرا های وقفی - خیریه

۴۴	۳-۲-معماری کاروانسراها
۵۳	۴-۲-کاروانسراها از آغاز تا عصر صفویه
فصل سوم- نقش صفویان در رشد تجارت و کاروانسراها	
۷۴	۱-۳-مروی بر تاریخ سیاسی سلسله‌ی صفویه
۸۴	۲-۳-اقتصاد عصر صفوی
۸۵	۱-۲-۳-اوضاع تجاری در عصر صفوی
۸۸	۲-۲-۳-تجارت داخلی و خارجی
۹۱	۳-۲-۳-صادرات-واردات
۹۴	۳-۳-اقدامات صفویان در راستای رشد کاروانسراها
۹۴	۱-۳-۳-ثبت سیاسی و برقراری امنیت
۱۰۳	۲-۳-۳-اندک بودن هزینه‌های مسافرت و عوارض گمرکی-مالیاتی
۱۰۷	۳-۳-۳-احداث جاده‌های مناسب
۱۱۰	۴-۳-۳-تساهل مذهبی و نقش اقلیت‌های دینی در رشد تجارت عصر صفوی
۱۱۵	۱-۴-۳-۳-ارمنیان
۱۲۱	۲-۴-۳-۳-مسلمانان
۱۲۲	۳-۴-۳-۳-هنديان(بانيان)
	۴-۴-۳-۳-يهوديان ۱۲۴
فصل چهارم- کاروانسراها و کارکردهای آن در عصر صفوی	
۱۲۶	۴-۱-کارکردهای کاروانسرا
۱۲۶	۱-۱-۴-کارکردهای اقتصادي
۱۲۹	۲-۱-۴-کارکردهای مذهبی

۱۳۳	۴-۵-۵- کارکردهای سیاسی
۱۳۵	۴-۶-۱- کارکردهای اجتماعی- فرهنگی
۱۳۸	۴-۲- معرفی کاروانسراهای عصر صفوی
۱۴۴	۴-۲-۱- کاروانسراهای اصفهان
۱۶۳	۴-۲-۲- کاروانسراهای کاشان
۱۶۹	۴-۳-۴- کاروانسراهای قم
۱۷۴	۴-۴-۲- کاروانسراهای تهران
۱۷۹	۴-۵-۲- کاروانسراهای کرج
۱۸۱	۴-۶-۲- کاروانسراهای سمنان
۱۹۳	۴-۷-۲- کاروانسراهای حراسان
۱۹۸	۴-۸-۲- کاروانسراهای آذربایجان شرقی
۲۰۲	۴-۹-۲- کاروانسراهای زنجان
۲۰۵	۴-۱۰-۲- کاروانسراهای قزوین
۲۰۸	۴-۱۱-۲- کاروانسرای کردستان
۲۰۹	۴-۱۲-۲- کاروانسراهای کرمانشاه
۲۱۵	۴-۱۲-۲- کاروانسراهای همدان
۲۱۶	۴-۱۳-۲- کاروانسراهای مرکزی
۲۱۸	۴-۱۴-۲- کاروانسراهای فارس
۲۲۳	۴-۱۵-۲- کاروانسراهای یزد
۲۲۷	۴-۱۶-۲- کاروانسراهای کرمان
۲۳۱	۴-۱۷-۲- کاروانسرای زاهدان
۲۳۱	۴-۱۸-۲- کاروانسرای خوزستان
۲۳۲	۴-۱۹-۲- کاروانسراهای لرستان
۲۳۴	۴-۲۰-۲- کاروانسراهای مازندران
۲۳۶	۴-۲۱-۲- کاروانسراهای رشت
۲۳۷	۴-۳- نقش کاروانسراها در رشد اقتصاد عصر صفوی
۲۴۵	نتیجه گیری

فهرست منابع و مأخذ

ضمائن

۲۴۷

۲۶۰

فصل اول

مقدمه و کليات طرح تحقیق

۱-۱ - مقدمه

کشور ایران در طول تاریخ چند هزار ساله‌ی خود با توجه به گستره‌ی جغرافیایی و موقعیت استراتژیکی به منزله‌ی حلقه‌ی ارتباط دهنده‌ی آسیا و اروپا، همواره نیازمند راه‌های مناسب جهت رفت و آمد بود. این راه‌ها از لحاظ اقتصادی، سیاسی، نظامی، فرهنگی و... دارای ارزش فوق العاده‌ای بودند.

با روی کار آمدن سلسله صفویان و به خصوص ایام سلطنت شاه عباس اول صفوی، شاهد رقم خوردن یکی از درخشان‌ترین و برجسته‌ترین اعصار تاریخ ایران، در جنبه‌های مختلف اقتصادی، سیاسی، نظامی، مذهبی و... می‌باشیم.

نگرش خاص شاهان صفوی نسبت به امور اقتصادی و عواید حاصل از آن باعث شد تا اینان بیش از ادوار گذشته در راستای رشد و توسعه‌ی فعالیت‌های تجاری برآیند. در نتیجه‌ی اقدامات زیربنایی شاه عباس اول از جمله؛ برقراری امنیت، راه‌سازی، اعطای برخی امتیازات خاص به تجار و..., طولی نکشید که شمار زیادی از کاروان‌های تجاری به سوی ایران روانه شدند. حضور فعال این افراد بر لزوم ساخت هر چه بیشتر اقامتگاه‌هایی در مناطق بیابانی و شهری جهت استراحت و انجام معاملات بیش از پیش، ضروری احساس می‌شد. سیر پیدایش و تطورات این اقامتگاه‌ها و کارکردهای گوناگون آن در دوره‌های تاریخی موضوع بایسته‌ای است که نظر پژوهشگران را به خود جلب می‌کند. از این‌رو، چگونگی احداث کاروانسراها در عصر صفویه و دلیل و انگیزه‌های خاص شاهان صفوی از احداث این بنایها، موضوعی است که در پژوهش حاضر مورد بررسی قرار گرفته است.

بدون تردید پژوهش حاضر از نقایص و کاستی‌هایی برخوردار است که امید است استادان و صاحب نظران محترم با ارائه‌ی نقطه نظرات و پیشنهادات ارزنده‌ی خویش به پریار نمودن هر چه بیشتر آن کمک کنند. بدان امید که این پژوهش راهگشای مناسبی برای محققان و علاقه‌مندان قلمداد شود.

۱-۱- بیان مسأله

عصر حاکمیت صفویان به لحاظ دگرگونی‌هایی که در ابعاد مختلف سیاسی، اقتصادی، نظامی و اجتماعی در پی داشت، یک دوره‌ی بی نظیر تلقی می‌شود. احداث کاروانسراها در عصر صفوی، نمود گفتمان و نگرش اقتصادی حاکم بر آن عصر می‌باشد. در این دوره، فعالیت‌های معماری، توسعه‌ی راه‌ها و رونق تجارت با رشد چشمگیری مواجه شد که بخش اعظمی از این موفقیت‌ها مرهون زحمات و تلاش فراوان شاه عباس اول و والیان وی در ایجاد و توسعه‌ی کاروانسراها در مسیر راه‌های مختلف کشور می‌باشد.

شاهان صفوی در پایتخت به همراه حکمرانانشان در ایالات کشور، کوشش فراوانی در راستای ساخت کاروانسراها به منظور رشد تجارت و درآمدهای حاصل از آن انجام دادند. طولی نکشید که این اقدام در کنار فراهم نمودن سایر بسترهای زیربنایی از جمله؛ برقراری امنیت، ساخت و مرمت جاده‌های بزرگ‌زمینی و توجه به راه‌های دریایی، منجر به انعقاد قراردادهای بزرگ‌تجاری و صدور کالاهای ایرانی به کشورهای همسایه همچون چین، هند و اروپا شد.

در مسیر زمینی که به منظور تجارت مورد توجه قرار گرفت، کاروانسراهای زیادی به منظور تسهیل در امر رفت و آمد کاروانیان ساخته شد که آثار آن تا به امروزه در برخی از مناطق کشوریه جا مانده و امروزه حفظ این میراث بر همگان واجب است. بررسی کاروانسراها در عصر صفوی و نقش شاهان صفوی در رشد و توسعه‌ی این بنای عام المنفعه، مسأله‌ای است که در این پژوهش مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۱-۳-سوالات تحقیق

۱-۱-سوال اصلی

کاروانسراها در رشد اقتصاد عصر صفوی چه نقشی داشته‌اند؟

۱-۲-سوالات فرعی

۱. چه عواملی در رشد و تحول کاروانسراها در ایران عصر صفویه مؤثر بوده‌اند؟

۲. کاروانسراها در عصر صفویه دارای چه کارکردهایی بودند؟

۱-۴-فرضیات تحقیق

۱-۱-فرضیه اصلی

کاروانسراهای عصر صفوی در امر تسهیل رفت و آمد، استراحت، تجدید قوا، انجام فعالیت‌های تجاری و رونق بخشیدن به اقتصاد این دوره نقش بسزایی داشتند.

۱-۲-فرضیات فرعی

۱. به علت انجام برخی اقدامات زیربنایی در عصر صفوی از جمله؛ تأمین امنیت، احداث جاده-

های مناسب، اعطای تسهیلات مالیاتی -گمرکی، تساهل مذهبی و برقراری روابط حسنی با ملل

آسیایی و اروپایی، در این دوره شاهد حضور فعال کاروان‌های تجاری متعددی در کشور

هستیم که به منظور وجود یک سرپناه و سهولت در امر رفت و آمد اینان، کاروانسراهای

متعددی در سراسر کشور ساخته شد.

۲. کاروانسراها در عصر صفوی دارای کارکردهای اقتصادی، نظامی، سیاسی، مذهبی و

اجتماعی-فرهنگی بوده‌اند.

۱-۵-سابقه و ضرورت تحقیق

راجع به موضوع پیشنهادی پژوهش تاکنون تحقیق مستقل و جامعی صورت نگرفته است. تنها در آثاری همچون کاروانسراهای ایران و ساختمان‌های کوچک میان راه‌ها (۱۳۲۸)، و راه‌های ناحیه باستانی اصفهان و بناهای وابسته به آن‌ها از ماسکیم سیرو، فهرست کاروانسراهای ایران از محمدیوسف کیانی - ولفرام کلاس، گنج نامه (دفتر هفدهم) اثر کامبیز حاجی قاسمی (۱۳۸۷)، راه و رباط از محمد کریم پیرنیا - کرامت الله افسر (۱۳۷۰)، مطالعه سفرنامه‌ها و برخی منابع تاریخی متعلق به این دوره و همچنین آثاری در قالب کتب معماری ایرانی - اسلامی نیز می‌توان مطالب ارزشمندی بدست آورد که البته قانع کننده نمی‌باشد. براین اساس سعی این پژوهش بر آن است تا با استفاده از منابع یاد شده و با توجه به اهمیت موضوع، در یک تحقیق و رساله‌ی دانشگاهی به صورت مستقل به این موضوع بپردازد.

۱-۶-اهداف تحقیق

کاروانسراها به عنوان یکی از یادگارهای پرارزش معماری تاریخ ایران از اهمیت زیادی برخوردار است. آرتور پوپ در کتاب خود، معماری کاروانسراهای ایران را یک نقطه‌ی عطف در پیروزی و موفقیت معماری ایرانی قلمداد می‌کند. علیرغم اطلاعات پر ارزشی که در آثار تاریخی و منابع جدید در این مورد وجود دارد، با این حال این جنبه از میراث معماری ایران مورد کم توجهی و بسیار مهری قرار گرفته است. اهداف مرتبط با این پژوهش در موارد ذیل گنجانیده شده است:

۱. تلاش در راستای شناخت هرچه بیشتر کاروانسراها به عنوان یک یادمان تاریخی.
۲. بهره گیری از مطالعات بین رشته‌ای در زمینه تاریخ و معماری.
۳. کمک به موسسات پژوهشی و آموزشی جهت پربارنمودن این موضوع در حد توان.

۱-۷-تعریف مفاهیم تحقیق

صفویان : به سلسله‌ای ایرانی و شیعه مذهب اطلاق می‌شود که در حد فاصل سال‌های ۹۰۷-۱۳۵ه.ق بر ایران حکومت می‌کردند.

کاروانسرا : این واژه از دو بخش «کاروان» و «سرا» تشکیل شده است. کاروان به گروهی گفته می‌شود که دسته جمعی به سفر می‌پردازند. سرانیز به معنای خانه می‌باشد. بنابراین کاروانسرا به محلی جهت اقامت موقت کاروانیان و مسافران گفته می‌شود

۱-۸-روش تحقیق و روش تجزیه و تحلیل داده‌ها و اطلاعات

روش تحقیق مورد استفاده در این پژوهش ، روش معمول توصیفی – تحلیلی است. در این روش با استفاده از شیوه‌ی تحقیق کتابخانه‌ای و در صورت نیاز بهره گیری از شیوه‌ی پژوهش میدانی به جمع آوری اطلاعات پرداخته شده است. روش گردآوری اطلاعات از طریق فیش برداری از منابع تاریخی و پژوهش‌های جدید بوده و پس از نقد و تصفیه و طبقه‌بندی اطلاعات ، به تجزیه و تحلیل آن‌ها بر اساس سوالات و فرضیات پژوهش و استنتاج عقلی از آن‌ها پرداخته شده است.

۱-۹-ساختار پژوهش

این پژوهش از چهار فصل تشکیل شده است . در فصل اول، مقدمه و کلیات طرح تحقیق بیان شده است. در فصل دوم، به مطالعه‌ی سیر تطورات تاریخی کاروانسراها و اسامی خاص آن در ادوار مختلف تاریخی ، انواع کاروانسراها ، معماری و ذکر کاروانسراها از آغاز تا دوره صفویه پرداخته شده است. در

فصل سوم، حاکمیت صفویان به لحاظ سیاسی ، اقتصادی و اقدامات شاهان این سلسله به منظور رشد و توسعه ی فعالیت های تجاری و کاروانسراسازی به صورت خلاصه بررسی شده است. فصل چهارم به کارکردهای مختلف کاروانسراها در عصر صفویه ، معرفی کاروانسراهای متعلق به این عصر در تمامی نقاط کشور و نقش کاروانسراها در رشد اقتصادی صفویان پرداخته است.

۱۰-معرفی و نقد منابع

برای انجام یک پژوهش تاریخی ، مراجعه به منابع مربوط به آن موضوع ، یک امر اجتناب ناپذیر می باشد. از آن جا که محقق تاریخ از وقایع مورد پژوهش برکنار بوده و تنها ارتباط وی با وقایع فقط از طریق مراجعه‌ی مستقیم به منابع است، لذا شناخت منابع از گام‌های اساسی در انجام یک پژوهش تاریخی بوده و نقش تعیین کننده ای در روند شکل گیری تحقیق خواهد داشت. یکی از ویژگی های دوره‌ی صفویه ، وجود منابع متعدد اعم از تواریخ مورخان درباری و محلی و نیز تألیف سفرنامه‌های متعدد اروپایی است که در این دوره یا از سوی دربارهای شاهان اروپایی و یا از سر علاقه و کنجکاوی از ایران دیدن کرده و به نگارش دیده ها و مسموعات خود پرداخته اند. نویسنده‌گان داخلی این دوره به مانند گذشته، اغلب به نوعی اجیرشدگان صاحبان قدرت بودند و بر همین اساس برخی مطالب نوشته شده توسط خود اینان را باید با احتیاط پذیرفت؛ با این حال آنان برخی از رویدادها را به تفصیل نوشته و چون غالباً دارای سمت‌های درباری بوده اند لذا به استناد و بایگانی‌های محترمانه دسترسی داشته و گاه شاهد و یا حتی دخیل در برخی از وقایع نیز بوده اند و از این حیث ، بسیار ارزشمند می باشند. مجموعاً، تاریخ نویسی در این دوره از نظر تجزیه و تحلیل و فلسفه‌ی تاریخ ، کمتر مورد توجه و مطالعه قرار گرفته است

و گاه نویسنده‌گان، نگاهی جانبدارانه نسبت به پادشاهان و حوادث رخ داده دراین دوره دارند. درادامه به

معرفی برخی از این منابع پرداخته می‌شود:

۱-۱-۱-منابع تاریخی:

احسن التواریخ

این کتاب تألیف حسن بیگ روملو می‌باشد که یکی از کتب تاریخی مهم ایران در قرن دهم هـ ق محسوب می‌شود. نویسنده در این کتاب به تنظیم تاریخ عمومی جهان از آغاز خلقت آدم تا زمان سلطنت شاه اسماعیل دوم در دوازده جلد پرداخته است که متأسفانه از این کتب عظیم، تنها جلد‌های دوازدهم و سیزدهم باقی مانده است. حسن بیگ در این اثر خود حوادث را به ترتیب سال به سال، به طور مفصل بیان کرده و با زبانی ساده و گیرا به بررسی اوضاع سیاسی دوران شاه اسماعیل اول و شاه طهماسب پرداخته است. این کتاب یکی از مهم‌ترین منابع اطلاعاتی جهت آشنایی با دهه‌های ابتدایی حکومت صفویه و چگونگی آغاز دولت اینان می‌باشد. بخش اعظمی از مطالب کتاب حاصل مشاهدات و مسموعات خود مؤلف از افراد معتبر می‌باشد. حسن بیگ به علت داشتن سمت نظامی قورچی‌گری در جنگ‌ها و سورش-های متعدد ایام سلطنت شاه طهماسب شرکت داشته و از نزدیک شاهد وقوع حوادث و رخدادهای این زمان بوده است. مؤلف علاوه بر توضیح وقایع سیاسی، اطلاعات ارزشمندی نیز درمورد حیات فکری-مذهبی این عصر و معرفی دانشمندان، علماء، فقهاء و شاعران این دوره دارد. در احسن التواریخ توجه و دقت زیادی به تاریخ نظامی و شرح جنگ‌های شاه اسماعیل و شاه طهماسب با دشمنان خارجی و مخالفان داخلی شده است و متأسفانه در مورد اوضاع اجتماعی و اقتصادی ایران این عصر اطلاعات چندان زیادی نمی‌توان به دست آورد. مؤلف که یک مورخ درباری محسوب می‌شود گاه در کتاب خود به تمجید و بزرگ‌نمایی شاهان و بزرگان صفوی پرداخته و چه بسا برخی اوقات نیز از بیان برخی نقایص

و نقاط ضعف این خاندان چشم پوشی کرده باشد. نشر کتاب ساده و روان است و مؤلف در بسیاری از موارد به عبارت پردازی و استفاده از اصطلاحات مصنوع پرداخته است. کتاب احسن التواریخ دارای گزارشات ارزنده‌ای از جمله آشنایی با اوضاع سیاسی- نظامی اوایل دوره‌ی صفویه و معرفی برخی کاروانسراهای ایران در این دوره از جمله در زنجان می‌باشد.

تاریخ عالم آرای عباسی

این کتاب توسط اسکندریگ منشی تألیف شده و آن را به نوعی می‌توان مهم ترین اثر تاریخی در مورد تاریخ صفویان دانست. مؤلف در سال ۱۰۰۱ ه.ق در سلک منشیان شاه عباس اول در آمد. لذا می‌بایست وی را در شمار مورخان درباری و وابسته به قدرت تلقی نمود. اسکندریگ پس از آن که مورد اعتماد شاه عباس قرار گرفت، اسناد و مدارک بایگانی دولتی در اختیار وی قرار گرفته و حتی خود در برخی از وقایع آن روزگار نیز شرکت جست. بدین ترتیب بود که وی بر آن شد تا در سال ۱۰۳۹ ه.ق رویدادهای دوران صفویه خصوصاً ایام سلطنت شاه عباس اول را تحت عنوان «تاریخ عالم آرای عباسی» در سه جلد به نگارش درآورد. از آن جا که مؤلف فردی قابل اعتماد دانسته شده و از نوشتمندی برخی حقایق تاریخی از جمله وقایع دوران شاه اسماعیل دوم ابایی نداشته، اثر وی از اهمیت زیادی برخوردار است. با این حال ملازمت وی در رکاب شاه عباس اول، وجود احتمال قطعی ایجاد تحریف در برخی حقایق از سوی وی را ممکن ساخته است. عالم آرای عباسی در بر دارنده‌ی اطلاعات ارزشمندی در مورد حوادث قرن دهم و اوایل قرن یازدهم هجری می‌باشد. مؤلف در این کتاب، بیشتر از هر چیز به ثبت رویدادهای نظامی پرداخته است که البته از لایه‌لای مطالب این کتاب می‌توان اطلاعات مهمی نیز در مورد اوضاع مالی کشور و طرز وصول مالیات‌ها، معرفی قبایل چادرنشین این دوره و اوضاع سیاسی به دست آوردن. نکته‌ی مهم دیگر، ضبط حوادث و وقایع همزمان متعلق به ملل همسایه‌ی ایران از جمله هندوستان،